

16. søndag i treenighetstiden
Lørdag 8. september 2018
Konsmo kirke
Konfirmasjonsdag
1. Peter 4, 12 – 19

Da jeg leste denne teksten for noen dager siden, tenkte jeg: Kan vi bruke dette her på konfirmasjonsdagen? Her handler det om kristne som blir forfulgt fordi de tror på Jesus. Det er et brev som ble skrevet for 1900 år siden, godt og vel, til noen menigheter i det som i dag er Tyrkia. Fjernt i tid. Langt, langt unna. En helt annen kultur. Og et tema som en kan lure på hvor relevant er. I Norge er kristendommen flertallets religion. De som fikk dette brevet, de var et lite mindretall.

Men så tenkte jeg: Konfirmantene er på veg ut i voksenlivet. De vil bli mer selvstendige og utvide aksjonsradiusen sin. Hva vil de møte? Vil alt gå så greit så? Bare snille mennesker over alt. Eller vil de havne i trøbbel? Vil de møte mennesker som ikke vil dem vel?

Heldigvis vet ingen hva framtida vil føre med seg. Men slik motstand som de kristne i Tyrkia den gang opplevde, det tror jeg ikke dere vil oppleve. Dessverre er det kristne mennesker i andre land i verden som opplever forfølgelse i våre dager, men vi er heldige som bor i Norge.

Men ting som ikke er greie, det vil dere få oppleve. Mennesker som oppfører seg veldig ugreit, det tror jeg dere vil oppleve. Livet kommer neppe til å gå på skinner.

Jeg er sikker på at de aller fleste du møter vil behandle deg greit. De vil deg alt mulig vel. En ukjent er en venn du ikke kjenner. Heldigvis er det slik. Men det kan også skje at du møter noen som det er vanskelig å forholde seg til. Hva da?

Det du ikke dør av, det vokser du på. Den erfaringen har mange gjort. Det er lærerikt å møte motstand. Men det er forbasket slitsomt også, og noen ganger veldig vondt.

Da lurer en på: Hva er de tenker på, disse som oppfører seg så dumt? De som gjør livet mitt slitsomt og ubehagelig og vondt, hvorfor gjør de det?

Noen, de kjemper for den gode sak. Paulus var en stor misjonær i det første århundret. Han var før det en særdeles ivrig kristendomsforfølger. Han kjemper veldig og voldsomt mot de kristne. Han mente at de var til stor skade for landet. Det var om å gjøre at landet ble fritt og selvstendig og mektig, og så kommer de kristne og snakker om at Jesus var stått opp fra de døde. De avsporte fulstendig fra det som var viktig.

Det å ville det beste, å ha de beste motiver, er ikke noen garanti for at en gjør det rette. Sånn var det med Paulus.

Vi mennesker ser stykkevis og delt. Ingen har den store oversikten og skjønner alt. Det at vi er noen begrensede individer, det gjør at vi noen ganger gjør dumme ting. Vi gjør feil valg fordi vi bare ser ei side ved ei sak. Og det kan bli vondt for andre.

Et menneske er uendelig verdifullt, og noen ganger kan vi føle det. Det å kjenne at en er elsket, det å ha en god selvfølelse, det skaper en trygghet. Da har jeg noe å møte utfordringer med.

Det er ikke alltid vi kan kjenne på verdien. Noen ganger føler vi oss små og verdiløse. Selvfølelsen er svak og uroen er stor. Det er ikke noe godt.

Da er det noen som tar gale valg. Hvis jeg bare kan føle at jeg er noe mer enn andre, da får jeg det godt. Å heve seg over andre, eller å trykke andre ned, det gir en følelse av å være noe.

Veldig mye av det vi gjør, det gjør vi for å holde oss selv oppe i tilværelsen. Jeg må kjenne at jeg er noe. Dessverre er det noen som velge feil metode for å oppleve det. Da blir det vondt for andre.

Noen ganger skjønner de som tar gale valg at de gjør det. Noen av oss var på konfirmantleir i Kragerø. Der var det et par bussjåførere som hadde mange års erfaring med å kjøre på konfirmanter. En av dem fortalte meg at han hadde hatt nærkontakt med en konfirmant. Han var fra en av menighetene ute ved kysten, ikke fra Konsmo.

Denne gutten var veldig karslig. Han hadde oppført seg slik at han fikk mye oppmerksomhet. Jeg så det ikke, men det var slik oppførsel som gjør at folk gjerne går en annen plass. Ikke noe greit å være tett på.

Så sa bussjåføren til han: Du tror nok at du er veldig tøff. Men alle andre synes at du er bare dum. Det likte ikke konfirmanten. Han ga tydelig uttrykk for sin uenighet og gikk vekk fra denne frekke bussjåføren. Fem minutter etterpå kom konfirmanten tilbake. Da ville han ha kontakt. Så fikk de en grei prat.

Når noen blir sett, da kan gode ting skje.

Alle blir ikke det. Noen forsetter å gjøre slik at andre får det ugreit. De klarer ikke, eller de vil ikke, eller de forstår ikke å slutte å plage andre.

Hva gjør en da?

Alle må ta vare på seg selv. Det vil si, foreldre må ta vare på sine barn, men dere er jo i ferd med å bli voksne, og da må en ta vare på seg selv. Hva gjør en da?

Det sies, at hvis du behandler folk som en apekatt, da blir de det. Altså, med andre ord: Hvis noen behandler deg dårlig, da blir du like dum selv.

Ikke gjør det. Ta noen lure valg. Plasser det dumme der det dumme befinner seg. Ikke bli slik selv.

Når leie ting skjer, så er det mange som ber til Gud. Det synes jeg er klokt gjort. Gud er jo allmektig, og kanskje han kan stoppe det som er vondt. Men vi har ikke noen garanti. Det kan være det vonde fortsetter.

Hvis Gud hadde grepet inn hver gang det var noe vondt som var i ferd med å skje, da ville jo ikke Gud vært allmektig. Da ville det vært mange andre makter som han hele tida måtte holde nede.

Nei, Gud stopper ikke det onde, men han viser sin allmakt ved å elske. Kjærligheten er den sterkeste makta som finnes. Kjærlighet er Guds svar i møte med verdens ondskap.

Jesus var inne på det i bergprekenen. Vi hørte litt fra den i sta. Der sier Jesus også at hvis noen tar skjorta di, skal du gi dem kappen også. Hvis noen tvinger deg til å følge med ei mil, da skal du gå to. Da viser en tydelig: Du skal ikke bestemme over meg. Jeg vil ta mine egne valg. Og jeg bryr meg om deg, selv om du gjør ondt.. Derfor velger jeg å gjøre mer enn det du forlanger.

Det er ikke å underkaste seg andre. Det er det motsatte av å utslette seg selv, Det er å vise at kjærligheten er sterkere enn den rå makta.

Det krever en veldig styrke å få til noe slikt. Jesus hadde den styrken. men ingen av oss er Jesus. Hvor skal vi finne den styrken?

Styrke finnes flere steder: I fellesskapet med alle dem som bare vil deg vel. Eller ute i naturen som Gud har skapt. Eller i ei overbevisning om det gode du kjemper for.

Styrke kan hentes flere steder, og jeg vil peke på den sterkeste vi har. Det er Gud, han som er allmektig, han som viser sin allmakt ved å elske.

Gud har skapt deg i sitt bilde. Det innebærer at du likner på han. Når Gud ser et menneske, ser han spor av seg selv. Og han er veldig fornøyd med det han ser. Om andre skulle fortelle deg at du er noe mindreverdige noe, så stemmer ikke det. Han som har skapt deg, han har definisjonsmakta. Det han sier, det er det som gjelder. Han er stolt av det han har skapt.

Gud elsker det mennesket han ser. Fordi han har bestemt seg for det. Ikke fordi du kan noe eller vet noe eller gjør noe eller fordi du får ting til. Gud elsker fordi det er det Gud gjør. Å oppleve å bli elsket, det gjør at en kan elske selv. Kljærlighet er smittsomt.

Og Gud lover å følge deg. I dåpen lovet Gud, at dette mennesket her, det vil jeg følge med mitt blikk. Denne her skal leve i min omsorg. Det står han på.

Dere er på veg til å bli voksne. Om noen få år er dere det. Jeg håper og ber om at dere må få et godt liv. Jeg håper at de du møter må være mennesker som vil deg vel, mennesker som vil dele det gode med deg.

Og så håper jeg at du vil glede deg over alt det gode Gud gir deg. Når en ikke tenker på det, blir det en selvfølge. Når en husker på hvor det gode kommer fra, da kan det bli en styrke i hverdagen. Hver dag omslutter Jesus deg med kjærlighet. Han gir det noe å gå med. Guds velsignelse dere.